Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Nr. 33. 1938.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 36 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Alojzy Maligłówka — Wydział Powiatowy.

Katowice, sobota, dnia 20 sierpnia 1938 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

USTAWA
z dnia 5 sierpnia 1938 r.
o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku.

Art. 1. (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych, w celu zabezpieczenia podaży przedmiotów powszedniego użytku lub przeciwdziałania nadmiernej zwyżce ich cen może — poza środkami ogólnymi, mającymi na celu rozwój produkcji tych przedmiotów:

1) wydawać rozporządzenia o:
a) magazynowaniu i ujawnianiu zapasów przedmiotów powszedniego użytku,
b) ujawnianiu cen przedmiotów powszedniego użytku we wszelkich przedsiębiorstwach sprzedaży,
c) obowiązku sporządzania i posiadania w obrocie hurtowym i półhurtowym faktur oraz ich przedstawiania na żądanie władz, określonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych,

2) regulować:
a) jakość przemiału zbóż chlebowych i wypieku,
b) ceny przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów,
c) ceny detaliczne nafty i węgla na podstawie ustalonych przez Ministra Przemysłu i Handlu cen hurtowych i półhurtowych,
d) za zgodą Rady Ministrów ceny innych przedmiotów powszedniego użytku, jeżeli ceny te nie podlegają regulowaniu w myśl innych przepisów.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych wykonywa uprawnienia, wymienione w ust. (1), a dotyczące przedmiotów powszedniego użytku, które nie są wytworami gospodarstw rolnych ani przetworami spożywczymi zbóż, mięsa, nabiału, warzyw i owoców — w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

(3) Za przedmioty powszedniego użytku uważa się artykuły, służące do zaspokajania koniecznych potrzeb życiowych ludności i zwierząt gospodarskich, a mianowicie: żywność, artykuły odzieżowe, opałowe, oświetleniowe i higieny codziennej.

Art. 2. (1) Prawo regulowania cen przedmiotów, wymienionych w art. 1, przez ich wyznaczanie na zasadzie kosztów produkcji i gospodarczo usprawiedliwionych kosztów wymiany może Minister Rolnictwa i Reform Rolnych przekazać w drodze rozporządzenia — wojewodom, a w Warszawie Komisarzowi Rządu lub Prezydentowi miasta. Rozporządzenia te, jeśli dotyczą przedmiotów powszedniego użytku, wymienionych w art. 1 ust. 2, będą wydawane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu. Uprawnienia powyższe mogą wojewodowie przekazać powiatowym władzom administracji ogólnej lub prezydentom miast wydzielonych.

(2) Władze, którym przekazano prawo regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku, wykonywają przekazane im uprawnienia na podstawie opinii czynników fachowych, wskazanych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, na wniosek właściwych izb przemysłowo-handlowych, rolniczych i rzemieślniczych.

(3) Władze, przekazujące w myśl ust. (1) swe uprawnienia, są obowiązane określić obszar i czasokres przekazywanych uprawnień oraz oznaczyć przedmioty, na które można wyznaczyć ceny.

Art. 3. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w rozporządzeniu o magazynowaniu przedmiotów powszedniego użytku w ilościach, przekraczających normalne potrzeby zobowiązanego do magazynowania — określi sposoby, które umożliwiają finansowanie i pokrycie kosztów tego magazynowania.

Art. 4. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych określa zasady ustalania wysokości opłat za korzystanie z komunalnych urządzeń, zakładów i przed-

siębiorstw, dostarczających ludności przedmioty lub świadczenia powszedniego użytku.

Art. 5. (1) Kto wykracza przeciwko przepisom, wydanym na podstawie ustawy niniejszej — podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 zł.

(2) W przypadkach skazania za naruszenie przepisów, wydanych na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 2), można orzec ponadto przepadek przedmiotów przestępstwa.

(3) Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 6. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 527) w brzmieniu, zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 374) oraz ustawa z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 449), zmienioną ustawą z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 618) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976).

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów: Sławoj Składkowski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: J. Poniatowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 60 z dnia 18 sierpnia 1938 r.)

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

o przemiale pszenicy i żyta.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60. poz. 462) zarządzam co następuje:

§ 1. Przemiał zbóż chlebowych nie podlega ograniczeniom.

§ 2. Zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku mąki, nie odpowiadającej standardom giełd krajowych

§ 3. Worki z mąką, przeznaczoną do spożycia w miastach, powinny być opatrzone plombą i etykietą z napisem nazwy młyna, gatunku mąki oraz procentowości wymiału.

§ 4. Kto narusza przepisy §§ 2 i 3, będzie karany w drodze administracyjnej na podstawie art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 462) karą aresztu do 3 miesięcy lub grzywną do 3.000 zł.

Jednocześnie może być orzeczony przepadek przedmiotów przestępstwa.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych

(—) J. Poniatowski.

Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 60 z dnia 18 sierpnia 1938 r.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. b) i art. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 462) zarządzam co następuje:

§ 1. Uprawnienia przewidziane w art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. b) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku przekazuje się wojewodom, a w Warszawie Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę.

Uprawnienia powyższe mogą wojewodowie przekazać w części lub w całości powiatowym władzom administracji ogólnej oraz prezydentom miast wydzielonych.

§ 2. Ceny przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów mogą być regulowane celem zapobieżania i przeciwdziałania nadmiernej zwyżce cen tych przedmiotów.

Podstawą do wyznaczania cen są koszta produkcji i gospodarczo usprawiedliwione koszta wymiany.

§ 3. Władze, wymienione w § 1, wyznaczają ceny na podstawie opinii komisyj cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów.

§ 4. Komisje, wymienione w § 3, składają się z przewodniczącego oraz 3 członków i ich zastępców mianowanych na wniosek właściwych izb przemysłowo-handlowych, rolniczych i rzemieślniczych.

Każda z wymienionych izb przedstawia po jednym kandydacie na członka oraz jego zastępcę.

Przewodniczącego oraz jego zastępcę jako też członków i zastępców wojewódzkich komisyj mianują i zwalniają właściwi wojewodowie (w m. st. Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawę), komisyj zaś powiatowych i w miastach wydzielonych właściwi starostowie powiatowi lub prezydenci miast wydzielonych.

§ 5. Sposób i porządek obrad komisji określa regulamin ustalony zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 6. Władza przekazująca swe uprawnienia w myśl § 1 ma prawo:

1) uchylić decyzję władzy uprawnionej z poleceniem ponownego zasięgnięcia opinii komisji w w myśl udzielonych instrukcyj;

2) uchylić decyzję władzy uprawnionej i wyznaczyć cenę;

3) rozwiązać komisję z jednoczesnym poleceniem powołania jej w innym składzie;

4) odebrać uprawnienia do wyznaczenia cen.

§ 7. W przypadkach wymienionych w § 6 pkt 2 i 4 oraz w przypadkach nieprzekazania uprawnień do wyznaczania cen (§ 1) właściwa władza wyznacza ceny na podstawie opinii komisji powołanej przy odpowiednim zastosowaniu przepisów §§ 4 i 5.

§ 8. Kto żąda lub pobiera ceny wyższe od wyznaczonych w trybie przewidzianym rozporządzeniem niniejszym, ulegnie w drodze administra-

cyjnej w myśl art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku karze aresztu do 3 miesięcy lub karze grzywny do 3.000 zł.

Jednocześnie może być orzeczony przepadek przedmiotów przestępstwa.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1940 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych

(—) J. Poniatowski

Przedruk z Dz. U. Rz. P. Nr 60 z dnia 18 sierpnia 1938 r

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o regulowaniu cen detalicznych nafty i węgla.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. c) i art. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. P. P. Nr. 60 poz. 462) zarządzam co następuje:

§ 1. Uprawnienia przewidziane w art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. c) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku przekazuje się wojewodom a w Warszawie Komisarzowi Rządu na m Warszawę.

§ 2. Ceny detaliczne nafty i węgla mogą być regulowane celem zapobieżenia i przeciwdziałania nadmiernej zwyżce cen tych przedmiotów.

Podstawę do wyznaczania detalicznych cen nafty i węgla są ustalone przez Ministra Przemysłu i Handlu ceny hurtowe i półhurtowe.

§ 3. Władze wymienione w § 1, wyznaczają ceny na podstawie opinii komisyj cen detalicznych nafty i węgla.

§ 4. Komisje cen detalicznych nafty i węgla składają się z przewodniczącego oraz z 3 członków i ich zastępców mianowanych na wniosek właściwych izb przemysłowo - handlowych, rolniczych i rzemieślniczych.

Każda z wymienionych izb przedstawia po jednym kandydacie na członka oraz jego zastępcę.

Przewodniczącego oraz jego zastępcę jako też członków i zastępców komisji mianują i zwalniają właściwi wojewodowie (w Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawę).

§ 5. Sposób i porządek obrad komisji określi regulamin, ustalony zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 6. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ma prawo:

1) uchylić decyzję władzy uprawnionej z poleceniem ponownego zasięgnięcia opinii komisji w myśl udzielonych instrukcyj;

2) uchylić decyzję władzy uprawnionej i wyznaczyć cenę;

3) rozwiązać komisję z jednoczesnym poleceniem powołania jej w innym składzie;

4) odebrać uprawnienia do wyznaczania cen.

§ 7. Kto żąda lub pobiera ceny wyższe od wyznaczonych w trybie przewidzianym rozporządzeniem niniejszym, ulegnie w drodze administracyjnej w myśl art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku karze aresztu do 3 miesięcy lub karze grzywny do 3,000 zł.

Jednocześnie może być orzeczony przepadek przedmiotów przestępstwa.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1940 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: J. Poniatowski

Przedruk z Dz. U. Rz. P. Nr 60 z dnia 18 sierpnia 1938 r.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 30 czerwca 1938 r.

o sporządzaniu i zatwierdzaniu projektów (planów) robót budowlanych i o trybie postępowania przy wydawaniu pozwoleń na budowę i użytkowanie budynków na obszarze województwa śląskiego.

Na podstawie art. 381 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202), art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 479) oraz w związku z art. 1 ustawy śląskiej z dnia 10 marca 1938 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. Śl. Nr 7, poz. 17) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 2 lipca 1929 r. o sporządzaniu i zatwierdzaniu projektów (planów) robót budowlanych i o trybie postępowania przy wydawaniu pozwoleń na budowę i na użytkowanie budynków (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 456) obowiązują na obszarze województwa śląskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. Rz. P. Nr 46 z dnia 9 lipca 1938 r.)

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Śląskiego

z dnia 15 lipca 1938 r.

o obrocie nieruchomościami w pasie granicznym.

Na podstawie § 34 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84) w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 401) — zarządzam co następuje:

§ 1.

Spod ograniczeń o nabywaniu nieruchomości w pasie granicznym, przewidzianych w rozdziale I rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84), wyłącza się na całym obszarze Województwa Śląskiego:

1) nabywanie nieruchomości, zawieranie lub przedłużanie umów o dzierżawę, użytkowanie lub zarząd nieruchomości przez
a) Skarb Państwa i Skarb Śląski,
b) przedsiębiorstwa i banki państwowe,
c) monopole,
d) powiatowe związki samorządowe,
e) gminne związki samorządowe (gminy wiejskie i miejskie),
f) związki celowe, istniejące na podstawie ustawy o związkach celowych z dnia 19 lipca 1911 r. (Zb. u. pr. str. 115),
g) Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych,
h) stowarzyszenia wyższej użyteczności,
j) Powiatowe i Miejskie Komunalne Kasy Oszczędności,
k) osoby prawne, których część udziałów lub akcyj należy do Skarbu Państwa lub Skarbu Śląskiego,

2) zawieranie lub przedłużanie umów o dzierżawę, użytkowanie lub zarząd nieruchomości, użytkowanych rolniczo i ogrodniczo-warzywniczo, nie przekraczających 1 ha, jeśli odnośna umowa zawarta zostaje na czas nie dłuższy od 6 lat bez klauzuli o automatycznym jej przedłużaniu na dalsze okresy,

3) zawieranie lub przedłużanie umów o dzierżawę, użytkowanie lub zarząd nieruchomości, użytkowanych w celach mieszkaniowych lub biurowych w miastach oraz następujących miejscowościach: Bystra, Goczałkowice Zdrój, Istebna, Jastrzębie Zdrój, Jaworze, Ustroń, Wisła, o ile odnośna umowa zawarta zostaje na czas nie dłuższy od 6 lat bez klauzuli o automatycznym jej przedłużaniu na dalsze okresy.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni po ogłoszeniu.

§ 3.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą rozporządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 24 lipca 1937 r. o obrocie nierochomościami w pasie granicznym (Gaz. Urz. Wojew. Śl. Nr 31. poz. 214).

Wojewoda Śląski:
(—) Dr Grażyński

(Przedruk z Gaz. Urz. W. Śl. Nr 29 z dnia 30 lipca 1938).

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i zapłacić w wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.